

[Alfred Jørgensen.]

og det ufødte barn, og hvor hensynet til barnet altid må træde i baggrunden. Jeg er i hvert fald sikker på, at jeg ikke udtrykker mig for skarpt, når jeg betegner denne betragtning som ensidig.

Ville det ikke tværtimod være human, ville det ikke være menneskeligt, om man gennem lovgivningen beskyttede det ufødte barn og sikrede det ret til livet? Det ufødte barn må have krav på lovens beskyttelse, ikke blot fordi det er den svage part, men også fordi det er — det kan man vel nok sige her — den uskyldige part, for hvis tilblivelse dets forældre alene har ansvaret.

For mig at se må det blive en af det kommende udvalgs vigtigste opgaver at komme til klarhed over, på hvilket tidspunkt et individ bliver et menneske og dermed har krav på den retsbeskyttelse, der gennem lovgivningen må sikres den svage.

Må jeg i denne forbindelse henvise til en artikel af det ærede medlem hr. Viggo Starcke som svar til professor Erik Warburg. Den står at læse i dagbladet „Politiken“ for den 5. ds., og heri hedder det — jeg anmoder om tilladelse til et kort citat:

„Det må være i sandhedens interesse at få slået fast, at grænsen for menneskelivets begyndelse ligger ved befrugtningen, og at man må tage hensyn til denne kendsgerning, når man vil diskutere de sociale, juridiske, teologiske, kliniske og seksual-politiske problemer, som har berøring med dette emne.“

Hvis det er sandheden, så er der her et udgangspunkt for diskussionen, men et andet udgangspunkt er det vanskeligt at øjne.

Med hensyn til forslagens enkeltheder henviser jeg til de betragtninger, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Viggo Starcke, fremførte ved første behandling af lovforslaget i det sidst forløbne folketingsår.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker de ærede ordførere, som i hvert fald har givet udtryk for den hensigt at ville arbejde med på at nå frem til et resultat. Jeg er klar over, at det kan blive meget vanskeligt at samle enstemmighed om en udformning af dette lovforslag.

Jeg skal ikke knytte bemærkninger til de enkeltheder, ordførerne har fremført, men skal kun til det ærede medlem hr. Alfred

Jørgensen sige, at det stod mig ikke ganske klart, om han helt delte de synspunkter, som hans partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Viggo Starcke, ved tidligere lejlighed har givet udtryk for, synspunkter, som i hvert fald forekom mig meget inhumane, og som jeg iøvrigt synes lider af en indre mangel på logik. Lægger man så afgørende vægt på, at selvstændigt liv er opstået ved befrugtningen, og mener man, at fosteret allerede fra dette tidspunkt har krav på beskyttelse, er det mig ikke muligt at se, at man med bevarelse af logikken kan forsvare f. eks. en eugenisk indikation; barnet er jo lige uskyldigt, selv om det er frugten af en kønsfrihedsforbrydelse. Jeg kan slet ikke forstå det ærede medlem hr. Viggo Starckes synspunkter, og jeg havde egentlig håbet, at også det ærede medlem hr. Alfred Jørgensen havde kunnet se, at de faktisk er uholdbare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Edel Saunte: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om mødrehjælpsinstitutioner.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 65, fremsættelsen i tidenden sp. 59).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: Det foreliggende lovforslag er ligelydende med det forslag, der blev fremsat i fjor, og blev henvist til et udvalg, der imidlertid kun nåede at afholde to møder, hvorfor sagen ikke blev færdigbehandlet.

Jeg skal ikke gentage, hvad jeg sagde i fjor, men fuldkommen henholde mig til dette, idet jeg dog føler trang til endnu en gang at understrege en af de ting, jeg